

УДК 343.1

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.05.127>

ПРОЦЕСУАЛЬНЕ РІШЕННЯ ДЕТЕКТИВА ПРО ПОЧАТОК ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: ОКРЕМІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ

Скречко М.-М.А.,

*аспірантка кафедри кримінального процесу та криміналістики**факультету № 1**Інституту з підготовки фахівців**для підрозділів Національної поліції,**Львівський державний університет внутрішніх справ*

ORCID: 0009-0001-6880-7981

Скречко М.-М.А. Процесуальне рішення детектива про початок досудового розслідування: окремі проблемні питання.

Статтю присвячено проблемам, пов'язаним із правовою регламентацією прийняття процесуального рішення детектива про початок досудового розслідування. Зауважено, що хоча законодавцем і не визначено прийняття окремого процесуального рішення детектива про початок досудового розслідування, все ж таке рішення отримує втілення (обволікається) не у процесуальному документі, а в процесуальній дії – внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Окреслено проблему неналежного законодавчого регулювання взаємодії між детективом та керівником підрозділу детективів щодо прийняття вказаного процесуального рішення. Досліджено відомчі акти БЕБ та НАБУ у взаємозв'язку із нормами КПК України, на підставі чого зроблено висновок, що прийняттю процесуального рішення детектива про початок досудового розслідування передують доручення керівника підрозділу детектива розглянути заяву, повідомлення про вчинення кримінального правопорушення в порядку ст. 214 КПК України (хоча таке доручення прямо не передбачене в КПК України). Окремо звернуто увагу на невизначеність законодавцем такої взаємодії і у разі самостійного виявлення ним ознак вчинення кримінального правопорушення, у зв'язку з чим розглянуто можливі варіанти такої процесуальної взаємодії: а) самостійне внесення детективом відомостей до ЄРДР з невідкладним повідомленням керівника органу прокуратури про це; б) повідомлення детективом керівника підрозділу детективів про самостійне виявлення ознак кримінального правопорушення без самостійного внесення таких відомостей до ЄРДР. Обґрунтовано думку, що саме останній варіант взаємодії є вірним. Продовжено наукову дискусію щодо проблематики, пов'язаної із букваль-

ним трактуванням КПК України щодо обов'язку детектива внести відомості до ЄРДР на підставі поданої заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення безвідносно до їх змісту. Проаналізовано актуальну практику слідчих суддів, на основі чого висвітлено сформовані підходи до розуміння підстав для прийняття процесуального рішення про початок досудового розслідування на підставі заяв, повідомлень про вчинення кримінального правопорушення. Запропоновано шляхи вирішення окреслених проблемних аспектів шляхом внесення змін до КПК України.

Ключові слова: заява про кримінальне правопорушення, внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, керівник підрозділу детективів.

Skrechko M.-M.A. Procedural decision of the detective to start a pre-trial investigation: some problematic issues.

The article is devoted to problems related to the legal regulation of the detective's procedural decision to initiate a pre-trial investigation. It was noted that although the legislator did not define the adoption of a separate procedural decision of the detective to start a pre-trial investigation, such a decision is embodied (enveloped) not in a procedural document, but in a procedural action - entering information about a criminal offense into the Unified Register of Pre-Trial Investigations. The problem of improper legislative regulation of the interaction between the detective and the head of the detectives department regarding the adoption of the specified procedural decision is outlined. The departmental acts of the ESBP and the NABU in relation to the norms of the Criminal Procedure Code of Ukraine were studied, on the basis of which it was concluded that the adoption of a procedural decision by the detective to start a pre-trial investigation is preceded by an order from the head of the detectives department to consider

a statement, notification of the commission of a criminal offense in accordance with Article 214 of the Criminal Procedure Code of Ukraine (although such an order is not expressly provided for in the Criminal Procedure Code of Ukraine). Particular attention was paid to the legislator's uncertainty of such interaction in case defective learns on his own about circumstances which are likely to indicate that a criminal offence has been committed, in connection with which possible options for such procedural interaction were considered: a) independent entry of information by the detective into the Unified Register of Pre-Trial Investigations with immediate notification of the head of the prosecutor's office; b) notification by the detective to the head of the detectives department about the independent detection of signs of a criminal offense without independently entering such information into the Unified Register of Pre-Trial Investigations. The opinion that the last option of interaction is correct is substantiated. The scientific discussion is continued regarding the issues related to the literal interpretation of the Criminal Procedure Code of Ukraine regarding the duty of the detective to enter information into the Unified Register of Pre-Trial Investigations on the basis of the submitted application, notification of the committed criminal offense regardless of their content. The current practice of investigative judges is analyzed, based on which the formed approaches to understanding the grounds for making a procedural decision to start a pre-trial investigation based on statements and reports of the commission of a criminal offense are highlighted. The solutions of the outlined problematic aspects by making changes to the Criminal Procedure Code of Ukraine are proposed.

Key words: statement about a criminal offense, entering information into the Unified register of pretrial investigations, head of detectives department.

Постановка проблеми. КПК України не передбачає прийняття окремого процесуального рішення про початок досудового розслідування, адже таке розпочинається шляхом внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (надалі – ЄРДР). Втім, існує потреба висвітлити проблемні питання, що зумовлені правовим регулюванням початку досудового розслідування, враховуючи недостатньо чітку врегульованість взаємодії між детективами та керівниками підрозділів детективів на початковому етапі досудового розслідування. Поряд з тим, наявність протилежних позицій серед практиків та представників феміди щодо обґрунтованості скарг на бездіяльність детективів щодо невнесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, свідчить про різне розу-

міння наявності правових підстав для прийняття процесуального рішення детектива. А отже, розглядувані в статті проблеми є актуальними та потребують пропозицій їх вирішення.

Стан опрацювання проблематики. Дослідженню початку досудового розслідування присвячені праці І.В. Басистої, А.Я. Дубинського, А.В. Лапкіна, Л.М. Лобойка, В.О. Попелюшка, Л.Д. Удалової, та інших науковців. В той же час, постійна зміна судової практики та наявні законодавчі прогалини потребують більш детального дослідження цієї проблематики, що окреслено автором.

Мета дослідження – виявлення проблемних питань прийняття детективом процесуального рішення про початок досудового розслідування та внесення пропозицій щодо їх вирішення шляхом внесення змін до КПК України.

Виклад основного матеріалу. Безумовно, першим різновидом процесуального рішення, котре приймається детективом на початковому етапі досудового розслідування, є власне *рішення про початок досудового розслідування*.

Чинний кримінальний процесуальний закон не визначає процесуальної форми окремого процесуального рішення про початок досудового розслідування, на відміну від КПК 1960 року, котрий прямо передбачав прийняття рішення про порушення чи відмову в порушенні кримінальної справи, яке викладалося у відповідній постанові [1]. Відтак, законодавець де-юре змінив алгоритм початку досудового розслідування, пов'язавши його не з процесуальним рішенням (прийняття рішення про початок досудового розслідування), а з процесуальною дією (внесенням відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, надалі – ЄРДР).

У свою чергу, де-факто, детектив все ж приймає процесуальне рішення про початок досудового розслідування, однак таке рішення отримує втілення (обволікається) не у процесуальному документі, а в процесуальній дії – внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань [2; с. 73].

У підтвердження правильності такої тези свідчать внесені законодавцем зміни до КПК України щодо особливого режиму кримінального провадження в умовах воєнного стану, зокрема, права детектива у разі введення воєнного стану та за відсутності технічної можливості доступу до ЄРДР прийняти *рішення про початок досудового розслідування*, котре оформляється постановою (ч. 1 ст. 615 КПК України) [3].

Стаття 214 КПК України покладає на детектива обов'язок невідкладно, але не пізніше 24 годин, внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати роз-

слідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з ЄРДР, після: а) подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення; б) самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення.

У п. 1 ч. 2 ст. 40 КПК України визначено, що слідчий уповноважений починати досудове розслідування за наявності підстав, передбачених цим Кодексом.

При цьому, повноваження щодо визначення детектива (детективів), який здійснюватиме досудове розслідування, належить керівнику органу досудового розслідування (п. 1 ч. 2 ст. 39 КПК України). Таке ж положення дублюється і в статті 214 КПК України, згідно з частиною першою якої слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач – керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання – керівником органу досудового розслідування.

Аналіз викладених норм дає підстави висувати, що в силу вимог ст. 214 КПК України детектив, з одного боку, наділений обов'язком внести відомості до ЄРДР за наявності визначених у КПК України підстав для цього, а з іншого – обмежений у повноваженнях здійснювати досудове розслідування до прийняття процесуального рішення керівника органу досудового розслідування щодо визначення детектива (детективів), який здійснюватиме таке досудове розслідування.

Порівняння положень відомчих актів Бюро економічної безпеки України та Національного антикорупційного бюро України дозволяє зауважити, що порядок приймання, реєстрації та розгляду заяв та повідомлень про кримінальні правопорушення в обох із названих органів досудового розслідування є подібним: усі письмові заяви про вчинення кримінальних правопорушень реєструються та передаються для розгляду керівнику відповідного підрозділу детективів, котрий визначає детектива для розгляду заяви. При цьому, розгляд такої заяви здійснюється детективом БЕБ чи НАБУ відповідно [4; 5].

Таким чином, детектив, до компетенції якого належить прийняття процесуального рішення про початок досудового розслідування, обмежений в можливості прийняти таке без участі та доручення керівника відповідного підрозділу детективів на розгляд заяви, повідомлення про вчинення кримінального правопорушення.

Понад це, на наше переконання, кримінальний процесуальний закон з достатньою ясністю не визначив алгоритму дій детектива та керівника органу досудового розслідування на початковому етапі досудового розслідування.

Так, керівник органу досудового розслідування уповноважений визначати детектива (детективів), який здійснюватиме досудове розслідування (п. 1 ч. 2 ст. 39 КПК України), а детектив уповноважений починати досудове розслідування за наявності підстав, передбачених КПК України (п. 1 ч. 2 ст. 40 КПК України).

В свою чергу, у частині 5 статті 40 КПК України врегульовано таке: «Слідчий, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог цього Кодексу, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється...».

Видається логічним запитання щодо застосовності цих норм на стадії прийняття детективом процесуального рішення про початок досудового розслідування (котре виражається у процесуальній дії – внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР) у разі самостійного виявлення детективом ознак вчинення кримінального правопорушення. Законодавець з достатньою чіткістю не визначив порядку та черговості дій детектива та керівника підрозділів детективів саме в розрізі прийняття відповідного процесуального рішення та внесення відомостей про вчинене кримінальне правопорушення. Така прогалина дозволяє розглядати два варіанти алгоритму дій детектива у разі самостійного виявлення ним кримінального правопорушення:

1) Детектив самостійно вносить відомості до ЄРДР (що відповідає ч. 1 ст. 214 КПК України), про що невідкладно письмово повідомляє керівника органу прокуратури згідно із вимогами ч. 6 ст. 214 КПК України.

2) Детектив повідомляє керівника свого підрозділу про самостійне виявлення ознак кримінального правопорушення (рапортом, службовою запискою, повідомленням тощо), однак самостійно відомості до ЄРДР не вносить. Натомість, останні вносить уповноважена особа, визначена керівником відповідного підрозділу детективів (при цьому, керівник відповідного підрозділу детективів може доручити прийняти рішення в порядку ст. 214 КПК України і тому детективу, який самостійно виявив кримінальне правопорушення).

Ба більше, в силу п. 3 підрозділу 4 Розділу II Положення про ЄРДР саме керівник органу прокуратури, органу досудового розслідування, органу дізнання після перевірки внесених до ЄРДР відомостей реєструє кримінальне провадження. Дата обліку інформації автоматично фіксується у Реєстрі, а також присвоюється номер кримінального провадження. Факт реєстрації кримінального провадження настає з моменту підтвердження керівником органу прокуратури або органу досудового розслідування, органу дізнання таких відомостей [6].

З цього приводу А.В. Лапкін слушно зауважив, що Положення про ЄДРР, по суті, передбачає два моменти, між якими існує певний розрив у часі, щодо внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄДРР: 1) момент безпосереднього внесення відомостей Реєстратором; 2) момент підтвердження керівником прокуратури або органу досудового розслідування таких відомостей. Погоджуємось із автором, що це свідчить про суперечність між Положенням про ЄДРР та КПК України, адже останній початок досудового розслідування пов'язує саме з моментом «внесення відомостей до ЄДРР», а не їх підтвердження керівником органу досудового розслідування [7; с. 242].

Повертаючись до наведеного вище першого варіанту процесуальної поведінки детектива (самостійне внесення відомостей до ЄДРР без попереднього звернення детектива до керівника підрозділу детективів із рапортом, повідомленням чи службовою запискою), зауважимо, що не зустрічали таких випадків у практиці. Натомість, Касаційний кримінальний суд Верховного Суду у постанові від 26.10.2022 дійшов висновку, що слідчий у разі самостійного виявлення кримінального правопорушення не є уповноваженою особою як на внесення відомостей до ЄДРР за своїм рапортом, так і на його реєстрацію у журналі єдиного обліку [8]. З таким підходом погоджуємось повною мірою, адже керівник відповідного підрозділу детективів здійснює контроль за дотриманням законодавства при розгляді заяв і повідомлення про вчинення кримінальних правопорушень. Водночас, внесення відомостей до ЄДРР без попереднього повідомлення детективом про самостійне виявлення ним кримінального правопорушення унеможлиблює виконання керівником підрозділу детективів визначеного у ч. 1 ст. 39 КПК України повноваження – організувати досудове розслідування.

За таких умов, вірним варіантом процесуальної поведінки детектива у випадку самостійного виявлення кримінального правопорушення є письмове повідомлення керівника підрозділу детективів про таку обставину.

Підсумовуючи викладене вище, фактично процес прийняття процесуального рішення про початок досудового розслідування та його реалізації шляхом внесення відомостей до ЄДРР охоплює такі етапи:

1. Доручення керівника підрозділу детективів прийняти рішення в порядку ст. 214 КПК України (якщо відомості в ЄДРР не внесені іншим реєстратором);

2. Ознайомлення детектива із заявою, повідомленням про вчинення кримінального правопорушення (рапортом, службовою запискою тощо) та власне прийняття рішення за резуль-

татом цього розгляду про наявність/відсутність підстав для внесення відомостей в ЄДРР;

3. Внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄДРР або оформлення процесуального рішення про відмову у внесенні відомостей до ЄДРР;

4. Доручення керівника підрозділу детективів на здійснення досудового розслідування конкретному детективу або ж постановою про створення групи детективів після внесення відомостей до ЄДРР.

Таким чином, ч. 2 ст. 39 та ч. 2 ст. 40 КПК України слід доповнити повноваженням керівника органу досудового розслідування та керівника органу дізнання відповідно визначати слідчого, дізнавача для розгляду заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення в порядку ст. 214 КПК України.

Іншою проблематикою, котра витікає з буквального аналізу змісту частини 1 статті 214 КПК України є те, що законодавець пов'язав обов'язок детектива внести відомості до ЄДРР саме з фактом подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення безвідносно до її змісту. Незважаючи на те, що КПК України набрав чинності понад 12 років тому, в судовій практиці можна виокремити три підходи до коментованого питання:

I. Законодавство не містить винятків щодо наявності у детектива, прокурора права відмовити у внесенні до ЄДРР заяви про вчинення кримінального правопорушення, а оцінка заяви (повідомлення) на предмет наявності ознак складу кримінального правопорушення здійснюється після внесення відомостей до ЄДРР детективом чи прокурором (див. *ухвали слідчих суддів: Ужгородського міськрайонного суду від 08.05.2024 у справі № 308/7802/24* [9], *Соснівського районного суду м. Черкаси від 25.12.2023 у справі № 712/14191/23* [10], *Солом'янського районного суду м. Києва від 06.05.2024 у справі № 760/8664/24* [11]).

II. Вимогами КПК України не передбачено жодної підстави для невнесення відомостей до ЄДРР про вчинення кримінальних правопорушень, про які повідомлено належно оформленою заявою, а отже детектив зобов'язаний внести відповідні відомості. При цьому, належно оформленою заявою є та, в якій міститься: а) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення; б) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність (див. *ухвали слідчих суддів: Солом'янського районного суду м. Києва від 07.06.2024 у справі № 760/12032/24* [12], *Печерського районного суду м. Києва від 26.02.2024 у справі № 757/7893/24-к* [13], *Голосіївського*

районного суду м. Києва від 17.05.2024 у справі № 752/10086/24 [14]).

III. Стаття 214 КПК України не встановлює обов'язку детектива, прокурора вносити відомості до ЄРДР за будь-якою заявою, а тільки за тією, що містить відомості про вчинення кримінального правопорушення. Такі заяви або повідомлення мають містити об'єктивні дані, котрі дійсно свідчать про ознаки кримінального правопорушення, що підтверджують реальність конкретної події кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення). А відтак, реєстрації в ЄРДР підлягають не будь-які заяви чи повідомлення, а лише ті, які містять достатні відомості про кримінальне правопорушення та можуть об'єктивно свідчити про вчинення такого кримінального правопорушення (див. *ухвали слідчих суддів: Вищого антикорупційного суду від 13.06.2024 у справі № 991/5040/24* [15], *Вінницького міського суду Вінницького області від 10.06.2024 у справі № 127/20029/23* [16], *Святошинського районного суду м. Києва від 13.06.2024 у справі № 759/11790/24* [17]).

На думку авторів науково-практичного посібника Стандарти досудового розслідування, детектив під час розгляду заяви чи повідомлення про вчинення кримінального правопорушення повинен зважити характер цих відомостей, а також переконатись, що такі відповідають принаймні ключовим об'єктивним ознакам відповідного кримінального правопорушення. Тобто, на думку науковців, детектив не зобов'язаний розпочинати досудове розслідування у кожному випадку отримання заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення. В детектива відсутні підстави розпочинати досудове розслідування, якщо подана заява чи повідомлення не містить мінімального обсягу даних про конкретну подію або характер цієї події не відповідає ключовим об'єктивним ознакам певного кримінального правопорушення. При цьому, науковці не погоджуються з більшістю практиків, які зміст ст. 214 КПК України зводять до її першої частини. Натомість, вказують, що стаття 214 КПК України має розглядатись в цілому, тобто у взаємозв'язку усіх її частин, у тому числі першої, третьої та п'ятої. Такий підхід дає підстави висувати, що підставою для початку досудового розслідування стаття 214 КПК України визначає обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення або про ознаки кримінального правопорушення, а отже підставою для початку досудового розслідування є зміст (відомості про конкретну подію), а не форма (заяв чи повідомлення про таку подію) [18; с. 102].

Проаналізувавши позиції науковців та практиків щодо (не)внесення відомостей до ЄРДР (а

отже, прийняття процесуального рішення щодо такого), виходячи із завдань кримінального провадження, вважаємо, що не будь-яка заява чи повідомлення про вчинення кримінального правопорушення є безумовною підставою для внесення відомостей до ЄРДР, а лише та, що містить короткий виклад обставин, які можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення. В той же час, на наш погляд дещо спірним видається підхід вважати належно оформленою заявою про вчинення кримінального правопорушення ту, в котрій вказана попередня кваліфікація кримінального правопорушення. Звісно, якщо заявник чи потерпілий «заручаються» підтримкою адвоката в ході складання заяви чи повідомлення про вчинення кримінального правопорушення, зазначення у заяві статті кримінального закону, за якою заявник чи потерпілий просить внести відомості до ЄРДР та розпочати досудове розслідування, не викликатиме труднощів. У той же час, якщо особа, яка звертається до правоохоронних органів із заявою (повідомленням) про вчинення злочину, не володіє належним обсягом знань в царині Кримінального права України, то здійснити самостійно кваліфікацію вчиненого злочину за відповідною статтею КК України видаватиметься завданням подекуди нездійсненним. Натомість, право потерпілого на звернення до органів досудового розслідування та захист в межах кримінального провадження не може бути ілюзорним чи поставленим в залежність від власної обізнаності з нормами матеріального чи процесуального права. Звідси, вважаємо достатнім для прийняття процесуального рішення про початок досудового розслідування зазначення у заяві про вчинення кримінального правопорушення лише короткого викладу обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення.

Поряд з тим, не можна не враховувати, що детектив наділений певною дискрецією під час розгляду заяви про вчинення кримінального правопорушення, адже процесуальне рішення детектива про початок досудового розслідування чи відмову в його початку залежить насамперед від оцінки детективом відомостей про конкретну подію.

Необхідність доповнення КПК України щодо впровадження відповідних фільтраційних механізмів перевірки заяв, повідомлень про кримінальні правопорушення була неодноразово висловлена як науковцями, так і практиками [19, с. 401; 20, с. 244].

Відтак, пропонуємо змінити ч. 1 ст. 214 КПК України та викласти її в такій редакції: «Слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення, що містить короткий виклад обставин, що

можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач – керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання – керівником органу досудового розслідування.

Слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний письмово повідомити про них керівника органу досудового розслідування, керівника органу дізнання або керівника органу прокуратури відповідно. Розгляд такого повідомлення здійснюється уповноваженим слідчим, дізнавачем, прокурором у порядку, визначеному в абзаці першому цієї частини».

Висновки. Для усунення неврегульованості порядку взаємодії детектива та керівника підрозділу детективів на стадії прийняття та виконання процесуального рішення про початок досудового розслідування, слід доповнити ч. 2 ст. 39 та ч. 2 ст. 40 КПК України повноваженням керівника органу досудового розслідування та керівника органу дізнання відповідно визначити слідчого, дізнавача для розгляду заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення в порядку ст. 214 КПК України. Крім цього, неврегульованість такої взаємодії має місце і у випадку самостійного виявлення детективом ознак вчинення кримінального правопорушення. На наше переконання, у цьому разі детектив не наділений повноваженням самостійно приймати рішення про початок досудового розслідування, що виражається шляхом внесення відповідних відомостей до ЄРДР, натомість, повинен повідомити керівника підрозділу детективів про виявлення таких ознак. Відтак, доцільно внести запропоновані нами зміни до ч. 1 ст. КПК України щодо вказаного обов'язку детектива.

Понад це, враховуючи сформовані розбіжності щодо розуміння підстав для прийняття детективом процесуального рішення про відмову у внесенні відомостей про кримінальне правопорушення у ЄРДР, вважаємо необхідним конкретизувати у ч.1 ст.214 КПК України вимоги до заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення, вказавши, що такі мають містити короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення. Вказані зміни дозволять напрацювати єдиний підхід серед слідчих суддів щодо прак-

тики розгляду скарг на бездіяльність детективів щодо невнесення таких відомостей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кримінально-процесуальний кодекс України : Закон України від 28.12.1960 № 1001-05 у редакції від 19.11.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1001-05#Text>.
2. Кулинич М.-М.А. Правова природа витягу з єдиного реєстру досудових розслідувань. Матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції «Малиновські читання» (м. Острог, 24 листоп. 2023 р.) / ред. кол.: Пасічник І.Д., Балацька О.Р., Дробуш І.В. Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2023. 104 с.
3. Кримінально-процесуальний кодекс України : Закон України від 28.12.1960 № 1001-05 у редакції від 18.07.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.
4. Про затвердження Інструкції про порядок приймання, реєстрації та розгляду заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, віднесені законом до підслідності Бюро економічної безпеки України : Наказ Бюро економічної безпеки України від 23.03.2022 № 58. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0472-22#Text>.
5. Про затвердження Інструкції про порядок розгляду звернень громадян, повідомлень, поданих в порядку законів України «Про запобігання корупції» та «Про Національне антикорупційне бюро України», заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення або необґрунтовані активи, депутатських запитів, звернень і вимог народних депутатів України, адвокатських запитів у Національному антикорупційному бюро України та його територіальних управліннях : Наказ Директора Національного антикорупційного бюро України від 29.12.2020 № 141. URL: <https://nabu.gov.ua/nakazi/nakaz-n141-pro-zatverdzhennya-instrukciyi-proporyadok-rozglyadu-zvernenn-gromadyan-ponovidnolen/>.
6. Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення, затверджене Наказом Офісу Генерального прокурора від 30.06.2020 № 298 редакції від 18.08.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0298905-20#Text>.
7. Лапкін А.В. Деякі проблеми визначення початкового моменту кримінального провадження. Сучасні проблеми правового,

- економічного та соціального розвитку держави. Харків, 2017. С. 241–244. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/01_12_2017/pdf/76.pdf.
8. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 22.10.2022 у справі № 263/4755/19. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/107105742>.
 9. Ухвала слідчого судді Ужгородського міськрайонного суду від 08.05.2024 у справі № 308/7802/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119057369>.
 10. Ухвала слідчого судді Соснівського районного суду м. Черкаси від 25.12.2023 у справі № 712/14191/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/116014388>.
 11. Ухвала слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва від 06.05.2024 у справі № 760/8664/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/118934359>.
 12. Ухвала слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва від 07.06.2024 у справі № 760/12032/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119746247>.
 13. Ухвала слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 26.02.2024 у справі № 757/7893/24-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/117258920>.
 14. Ухвала слідчого судді Голосіївського районного суду м. Києва від 17.05.2024 у справі № 752/10086/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119156746>.
 15. Ухвала слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 13.06.2024 у справі № 991/5040/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119809939>.
 16. Ухвала слідчого судді Вінницького міського суду Вінницького області від 10.06.2024 у справі № 127/20029/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119939746>.
 17. Ухвала слідчого судді Святошинського районного суду м. Києва від 13.06.2024 у справі № 759/11790/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119702238>.
 18. Стандарти досудового розслідування / Белоусов Ю., Венгер В., Грига Р., Гюльмагомедов Д., Деркач С., Крапивін Є., Орлан А., Пархоменко П., Петраковський В., Пірогова О., Семак І., Яворська В.; Міжнародний фонд «Відродження». – К., 2020. – в 372 с. URL: https://drive.google.com/file/d/101KaZ6eL4UiLB4TB3hcE3y3Qe0ju_WAp/view.
 19. Аленін Ю.П. Особливості початку досудового розслідування за новим КПК України (позитивні і негативні аспекти). *Наукові праці НУ ОЮА*. 2012. С. 395–403.
 20. Патюк С.О., Щербак І.А. Проблемні питання початку досудового розслідування в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 5. С. 241–246.